

Προσευχή με υπομονή

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, μένει ψυχρή η καρδιά μου στην προσευχή.

Είναι γιατί ο νους δεν δίνει τηλεγράφημα στην καρδιά. Ύστερα στην προσευχή χρειάζεται να εργασθεί κανείς· δεν μπορεί από την μια στιγμή στην άλλη να φθάσει σε κατάσταση, ώστε να μη φεύγει καθόλου ο νους του. Θέλει υπομονή. Βλέπεις, άλλος χτυπάει την πόρτα, ξαναχτυπάει, περιμένει, και μετά ανοίγει η πόρτα. Εσύ θες να χτυπήσεις μια και να μπεις μέσα. Δεν γίνεται έτσι.

Στην προσευχή χρειάζεται επιμονή. «Και παρεβιάσαντο αυτον» (Λουκ. 24, 25), λέει το Ευαγγέλιο για τους δύο Μαθητές που συνάντησαν τον Χριστό στον δρόμο προς

Εμμάους. Έμεινε ο Χριστός μαζί τους, γιατί είχαν μια συγγένεια με τον Χριστό και το δικαιούνταν. Είχαν ταπείνωση, απλότητα, καλοσύνη, θάρρος με την καλή έννοια, όλες τις προϋποθέσεις, γι' αυτό και ο Χριστός έμεινε μαζί τους.

Πρέπει να προσευχόμαστε με πίστη για κάθε ζήτημα και να κάνουμε υπομονή, και ο Θεός θα μιλήσει. Γιατί, όταν ο άνθρωπος προσεύχεται με πίστη, υποχρεώνει τον Θεό κατά κάποιο τρόπο για την πίστη του αυτή να του εκπληρώσει το αίτημά του. Γι' αυτό, όταν ζητούμε κάτι από τον Θεό, να μη «διακρινώμεθα» και θα εισακουσθούμε. «Να έχετε πίστη χωρίς να διακριθείτε» (Ματθ. 21, 21), είπε ο Κύριος. Ο Θεός ξέρει να μας δώσει αυτό που ζητούμε, ώστε να μη βλαφτούμε πνευματικά.

Μερικές φορές ζητούμε κάτι από τον Θεό, αλλά δεν κάνουμε υπομονή και ανησυχούμε. Αν δεν είχαμε δυνατό Θεό, τότε να ανησυχούσαμε. Αλλά αφού έχουμε Θεό Παντοδύναμο και έχει πάρα πολλή αγάπη, τόση που μας τρέφει και με το Αίμα Του, δεν δικαιολογούμαστε να ανησυχούμε.

Μερικές φορές δεν αφήνουμε ένα δύσκολο θέμα μας στα χέρια του Θεού, αλλά ενεργούμε ανθρώπινα. Όταν ζητούμε κάτι από τον Θεό και κλονίζεται η πίστη μας και θέλουμε να ενεργήσουμε ανθρωπίνως στα δυσκολοκατόρθωτα, χωρίς να περιμένουμε την απάντηση στο αίτημά μας από τον Θεό, είναι σαν να κάνουμε αίτηση στον βασιλέα Θεό και την παίρνουμε πίσω, την ώρα που Εκείνος απλώνει το χέρι Του, για να ενεργήσει.

Τον παρακαλούμε πάλι, αλλά και πάλι κλονίζεται η πίστη μας και ανησυχούμε και επαναλαμβάνουμε το ίδιο. Έτσι διαιωνίζεται η ταλαιπωρία μας. Κάνουμε δηλαδή σαν εκείνον που κάνει μια αίτηση στο Υπουργείο και ύστερα από λίγο μετανιώνει και την αποσύρει. Ξαναμετανιώνει, την υποβάλλει· μετά από λίγο πάλι την αποσύρει. Η αίτηση όμως πρέπει να μείνει, για να παίρνει την σειρά της.

Πηγή: xfd.gr